

Curtea de Justiție precizează criteriile care reglementează revocarea numelor de domeniu de nivel superior „.eu” înregistrate în mod speculativ sau abuziv

Atunci când se apreciază dacă un nume de domeniu a fost înregistrat cu rea-credință, trebuie să se ia în considerare toți factorii relevanți specifici cauzei

Înregistrarea unor nume de domeniu de nivel superior „.eu”, gestionată de EURid, European Registry for Internet Domains, cu sediul în Bruxelles, a început la 7 decembrie 2005. Această înregistrare, care se desfășoară în trei etape succesive, este guvernată în fiecare etapă de principiul „primul venit, primul servit”. În cursul primelor două etape, cunoscute ca perioada denumită „sunrise”, înregistrarea era rezervată exclusiv unor titulari de drepturi anterioare și unor organisme publice, prima etapă fiind rezervată, în special, titularilor de mărci naționale și comunitare înregistrate. Un nume de domeniu înregistrat în mod speculativ sau abuziv și în special cu rea-credință poate fi revocat, ca urmare a unei proceduri extrajudiciare și, dacă este cazul, judiciare.

Întreprinderea austriacă Internetportal und Marketing a obținut, în cursul primei etape a perioadei „sunrise”, înregistrarea numelui de domeniu „www.reifen.eu” în temeiul mărcii sale &R&E&I&F&E&N& pe care o înregistrase anterior în Suedia pentru centuri de securitate. Întreprinderea în cauză nu a avut însă intenția să utilizeze marca &R&E&I&F&E&N& pentru produsele pentru care a înregistrat-o. Aceasta avea în schimb ca obiectiv exploatarea unui site internet ce corespundea numelui de domeniu astfel înregistrat pentru comerțul cu pneuri (termenul „reifen” însemnând „pneuri” în limba germană). Pentru a putea înregistra, în cursul primei etape a înregistrării, numele de domeniu dorit, respectiv „www.reifen.eu”, Internetportal und Marketing a eliminat din marca sa suedeză &R&E&I&F&E&N& caracterul special „&”, recurgând la una dintre regulile de transcriere prevăzute de reglementarea comunitară¹ pentru asemenea caractere speciale. Întrucât astfel de caractere nu pot, din motive de ordin tehnic, să apară într-un nume de domeniu, aceste reguli permit, între altele, eliminarea lor. În plus, Internetportal und Marketing a înregistrat ca mărci în Suedia 33 de denumiri generice pentru care a utilizat caracterul special „&” înainte și după fiecare literă. Aceeași întreprindere a introdus de asemenea 180 de cereri de înregistrare pentru nume de domeniu ce corespund unor denumiri generice.

Sesizat de titularul mărcii Benelux „Reifen”, înregistrate între altele pentru produse pentru curățarea ferestrelor, Tribunalul de Arbitraj din cadrul Camerei Economice a Republicii Ceha și al Camerei Agrare a Republicii Ceha, competent în materie de soluționare alternativă a litigiilor privind domeniul „.eu”, a considerat că Internetportal und Marketing a acționat cu rea-credință. Acesta i-a retras, în consecință, numele de domeniu în discuție pentru a-l transfera titularului mărcii „Reifen”. Oberster Gerichtshof (Curtea Supremă din Austria), căreia îi revine competența de a soluționa litigiul în ultimă instanță, a adresat mai multe întrebări cu titlu preliminar Curții de Justiție.

În hotărârea pronunțată azi, Curtea precizează, în primul rând, că reaua-credință poate fi demonstrată prin alte împrejurări decât cele enumerate în mod explicit de reglementarea comunitară, lista prevăzută de aceasta nefiind limitativă. În al doilea rând, Curtea subliniază că,

¹ Regulamentul (CE) nr. 874/2004 al Comisiei din 28 aprilie 2004 de stabilire a normelor de politică publică privind punerea în aplicare și funcțiile domeniului de nivel superior „.eu” și a principiilor de înregistrare (JO L 162, p. 40, Ediție specială, 13/vol. 45, p. 71).

pentru a aprecia existența unui comportament de rea-credință, trebuie să se ia în considerare toți factorii relevanți specifici cauzei, în special condițiile în care a fost obținută înregistrarea mărcii care a fost utilizată ca temei pentru înregistrarea, în cursul primei etape, a numelui de domeniu în cauză, și cele în care a fost înregistrat însuși numele de domeniu de nivel superior „.eu”.

În ceea ce privește condițiile în care a fost obținută înregistrarea mărcii în cauză, trebuie să se ia în considerare, în special: 1) intenția de a nu utiliza marca pe piața pentru care a fost solicitată protecția; 2) prezentarea neobișnuită și lingvistic irațională, din punct de vedere semantic și vizual, a mărcii respective; 3) înregistrarea unui număr mare de alte mărci care corespund unor denumiri generice și 4) înregistrarea mărcii cu puțin timp înainte de începerea înregistrării pe etape a numelor de domeniu de nivel superior „.eu”.

În ceea ce privește condițiile în care a fost înregistrat numele de domeniu de nivel superior „.eu”, trebuie să se ia în considerare, în special: 1) utilizarea abuzivă a caracterelor speciale sau a semnelor de punctuație în scopul aplicării regulilor de transcriere prevăzute de reglementarea comunitară; 2) înregistrarea în cursul primei părți a înregistrării pe etape în temeiul unei mărci dobândite în împrejurări precum cele descrise mai sus și 3) introducerea unui număr mare de cereri de înregistrare a unor nume de domeniu care corespund unor denumiri generice.

În sfârșit, Curtea a subliniat că, fără artificiului constând într-o marcă creată și înregistrată în unicul scop de a înregistra un nume de domeniu dorit în cursul primei etape a înregistrării, Internetportal und Marketing ar fi trebuit să aștepte deschiderea generalizată a înregistrării numelor de domeniu de nivel superior „.eu”, riscând astfel, precum orice altă persoană interesată de același nume de domeniu, să fie devansată, potrivit principiului „primul venit, primul servit”, de o altă cerere introdusă înaintea cererii sale. Or, un astfel de comportament vizează în mod vădit să eludeze procedura de înregistrare pe etape.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720